

Stroomstoot

(Januari 2012)

Stroom in mijn leven.
Veel, vaak of soms maar even
zonneloveaanbiddingstic l'Amour de la Tourette
Stotterende aantrekkingskracht, vleugje voorzichtige magie
kortsluiting in m'n hoofd als ik je zie.

M'n happy energydroom
geeft me vaak een zonnige stroom
Onbewolkt en vrij, schijn jij mij bij
voert de hoogspanningskabel van m'n aderen
enkel invallende schaduw brengt je tot bedaren
Je glimlach blaast een dik wolkendek opzij
(dit gedichtje alleen voor jou en voor mij)
zonnestraal van dak naar meterkast
een sunergy die iedereen verrast.

Maar soms, dikwijls of keer op keer
Weer dat vreselijke gedonderweer
Gerommel, geflits, kortsluiting op zolder
Omvormer, getroffen mijn hart
onzeker, verstilt, verstart

Adembenemend
M'n hart sprint over
Geen lange adem meer
zie me vallen voor je neer

Zonder enige schrik, zie je liggen: ik.
Zwijgende fibrillerende stilstand
"Jij, lieve stroomstoot
sluit je me als in een sprookje aan
op 't infuus van je lippen
voor je me teder laat gaan?"

Koeltjes plak je me op
elektroden als huid op huid
apparaat dirigeert, defibrilleert
dat heb je uit routine zo geleerd:
hart, afstandelijk en kil
Voel m'n einde bleek en stil

Kom, kijk, zie onder ogen die je altijd hebben gemogen
de grootsheid van liefde laat zich immers zien in lijden
dat niet oplost in een simpelweg verdwijnen.

In een plas van huilen, dat hart dat voelt gekraakt
tranen drogen dromen in duigen, liever
dan door niets of niemand ooit geraakt.
"Nee, lief! Roer niet in de aardse levensthee
die giflepel onverschilligheid mee"

Stem zwakt, zon zakt,
zuiver zonverlaten horizon
liefdeslente zoals het ooit begon
Ruiende herfstwind tot besluit
een laatste ingetogen ademeug
uit...